

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ได้นำมาศึกษาด้วยการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็น วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนรายวิชา

อาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิเคราะห์โดย

ก. หาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้บริหาร

และครูผู้สอน

ข. การทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน

ตอนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานวิชาการ วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนน

เฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ ๔ ข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็น ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามมาใช้

ในการวิเคราะห์จำนวนทั้งสิ้น ๗๖๕ ฉบับ จำแนกได้ดังแสดงไว้ในตาราง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- (๑) ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการสอนของโรงเรียนเพียงได้
- (๒) ครูมีโอกาสเลือกชั้นที่จะทำการสอนเพียงได้
- (๓) ครูมีโอกาสเลือกวิชาสอนเพียงได้
- (๔) โรงเรียนได้ให้ครู มีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนของโรงเรียนมากน้อย เพียงได้
- (๕) ครูใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนเพียงได้
- (๖) ครูในแต่ละหมวดวิชา เคยนำเอาปัญหาการเรียนการสอนมาร่วมอภิปรายหรือ
ปรึกษาหารือกันมากน้อย เพียงได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๒) วัสดุอุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนสัดไว้เท่าจะสมกับวิชาและชั้นของนักเรียนที่สอนเพียงใด

- (๓) วัสดุอุปกรณ์การสอนส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ดีและทันสมัยเพียงใด
- (๔) โรงเรียนได้จัดบริการค้านห้องสมุดมากน้อยเพียงใด
- (๕) โรงเรียนมีหนังสือสำหรับบริการครูและนักเรียนในการศึกษาค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติม เพียงใด

ความคิดเห็นที่ทั้ง ๒ กลุ่มเห็นตรงกันในระดับน้อย มีเพียงข้อเดียวคือ ข้อ(๕) การอำนวยความสะดวกให้แก่ครูและนักเรียนในการใช้ห้องสมุดมีมากน้อยเพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- (๔) โรงเรียน เคยจัดอบรมครุให้เข้าใจถึงพัฒนาการของนักเรียน เพียงใด
- (๕) ครุในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือนักเรียนให้วางแผนการเรียนด้วยตนเองเพียงใด
- (๖) นักเรียนในโรงเรียนของท่านได้มีส่วนในการใช้บริการแนะแนวของโรงเรียนมากน้อยเพียงใด
- (๗) การแนะแนวของโรงเรียน มีผลต่อการเรียนการสอนของครุและนักเรียน เพียงใด
- (๘) โรงเรียนได้จัดปัจจัยนิเทศ หรือแนะแนวให้นักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในอนาคต เพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนในด้านการใช้แหล่งความรู้ในห้องเรียน

การใช้แหล่งความรู้ในห้องเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
๑. โรงเรียนได้นำความคิดเห็นของผู้ปกครองหรือประชาชนมาเป็นแนวความคิดในการปรับปรุงงานวิชาการ เพียงใด.....	๗.๗๔	๐.๙๖	๒.๕๐	๐.๐๘
๒. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนงานด้านวิชาการจากชุมชนเพียงใด.....	๕.๙๔	๐.๖๗	๒.๘๖	๐.๐๗
๓. โรงเรียนเคยเชิญวิทยากรหรือผู้ทรงอุปสมณีย์ในห้องเรียน เช่น ผู้ปกครองนักเรียน วิทยากรจากสถาบันอื่น หรือพระสงฆ์ มาให้ความรู้แก่นักเรียน เพียงใด.....	๗.๕๒	๐.๙๙	๒.๘๔	๐.๙๐
๔. โรงเรียนนำร่องหรือผลิตภัณฑ์ในห้องเรียน มาผลิตอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงใด.....	๗.๙๖	๐.๙๗	๒.๖๖	๐.๑๗
๕. โรงเรียนได้ใช้แหล่งทรัพยากรในห้องเรียน เช่น โรงงาน สวน ไว้ นา ฯลฯ เป็นแหล่งฝึกงาน ถูงาน และทดลองในการเรียนการสอนเพียงใด.....	๒.๕๐	๐.๙๔	๒.๕๗	๐.๑๖

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

การใช้แหล่งความรู้ในห้องถีน	ผู้บริหาร		ครุภัลลัน	
	Σ	S.D.	Σ	S.D.
๖. โรงเรียนของท่านได้รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากผู้ปกครองนักเรียนหรือประชาชนในห้องถีน เช่น การบริจาคทุนการศึกษา วัสดุอุปกรณ์การสอนมาก่อนออยเพียงใด	๒.๕๗	๑.๐๙	๒.๔๐	๑.๙๙
รวม เฉลี่ย	๓.๐๖	๐.๗๙	๒.๗๙	๐.๘๖

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แหล่งความรู้ในห้องถีนของทั้ง ๒ กลุ่ม เห็นตรงกันว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับ "น้อย" ทุกข้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนในด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑. โรงเรียนได้นำรำงเป็นการวัดและประเมินผลมาใช้ในโรงเรียนของท่านมากน้อยเพียงใด	๔.๒๖	๐.๗๗	๗.๕๔	๐.๔๐
๒. โรงเรียนได้จัดให้มีการอบรมหรือแนะนำในเรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครูบ่อยครั้งเพียงใด	๗.๘๗	๐.๔๔	๗.๗๕	๐.๐๕
๓. โรงเรียนเคยจัดให้มีการประชุมครุเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการสอนและการสอบมากน้อยเพียงใด	๔.๐๖	๐.๗๗	๗.๖๐	๐.๐๐
๔. โรงเรียนเคยให้ครูนำผลการสอบแต่ละวิชาในแต่ละชั้นมารวบเคราะห์ เพื่อปรับปรุงการสอนเพียงใด	๗.๙๙	๑.๗๐	๗.๐๗	๑.๗๗
๕. โรงเรียนได้รายงานผลการวัดผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเพียงใด	๔.๙๕	๐.๖๐	๗.๙๙	๐.๐๙
๖. เมื่อทราบรายงานผลการสอบของนักเรียนแล้ว ผู้ปกครองให้ความสนใจมากน้อยเพียงใด	๗.๔๕	๐.๗๒	๗.๗๕	๐.๔๔
๗. โรงเรียนได้เตรียมผลการประเมินงานทางวิชาการมาเสนอในที่ประชุมเพื่อวางแผนปรับปรุง ในปีการศึกษาใหม่เพียงใด	๗.๖๘	๐.๔๘	๗.๖๗	๐.๑๐
รวมเฉลี่ย	๗.๘๗	๐.๖๒	๗.๕๕	๐.๖๐

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของทั้ง ๒ กลุ่ม โดยเฉลี่ยแล้ว เห็นไม่ตรงกัน โดยผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติในระดับมาก ขณะที่ครูผู้สอนเห็นว่าน้อย ความคิดเห็นที่ทั้ง ๒ กลุ่ม เห็นตรงกันในระดับมาก ได้แก่

(๑) โรงเรียนได้นำระเบียบการวัดและประเมินผลมาใช้ในโรงเรียนของท่านมากน้อย
เพียงใด

(๒) โรงเรียนเคยจัดให้มีการประชุมครุเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการสอนและการสอน
มากน้อย เพียงใด

(๓) โรงเรียนได้รายงานผลการวัดผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ เพียงใด
ความคิดเห็นที่ทั้ง ๒ กลุ่ม เห็นไม่ตรงกันโดยผู้บริหารเห็นว่า ปฏิบัติในระดับมากขณะที่ครู
ผู้สอนเห็นว่าน้อย ได้แก่

(๔) โรงเรียนได้จัดให้มีการอบรมหรือแนะนำในเรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครูบ่อยครั้ง
เพียงใด

(๕) โรงเรียนได้เคยนำผลการประเมินงานทางวิชาการมาเสนอในที่ประชุม เพื่อวางแผน
ปรับปรุงในปีการศึกษาใหม่ เพียงใด

ความคิดเห็นที่ทั้ง ๒ กลุ่ม เห็นตรงกันในระดับน้อย ได้แก่
(๖) โรงเรียนเคยให้ครูนำผลการสอนแต่ละวิชาในแต่ละชั้นมารวบรวม เพื่อปรับปรุง
การสอนเพียงใด

(๗) เมื่อท่านรายงานการสอนของนักเรียนแล้ว ผู้ปกครองให้ความสนใจมากน้อย เพียงใด

ตารางที่ - ๑๔ วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในโรงเรียน

วิธีการวัดและประเมินผล	ผู้บริหารทั้ง = ๓๑		ครุยส์สอนฯ = ๒๓๓		รวมทั้ง = ๒๖๔	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การสังเกต	๒๐	๖๔.๕	๑๐๔	๔๕.๖	๑๙๔	๕๗.๐
การสอบภาคปฏิบัติ	๗๐	๙๖.๘	๑๘๔	๗๘.๐	๒๖๔	๙๑.๗
การสอบข้อเขียน	๗๐	๙๖.๘	๒๙๔	๔๙.๘	๒๙๔	๙๒.๔
การสอบปากเปล่า	๗๙	๖๗.๗	๑๐๙	๔๓.๗	๑๙๐	๔๕.๔
การเข้าชั้นเรียนสมำ่เสมอ	๒๕	๘๐.๖	๑๔๑	๖๐.๔	๑๖๖	๖๒.๔
การตรวจผลงานแล้วเก็บคะแนน	๒๕	๘๐.๗	๑๘๔	๗๘.๐	๒๑๙	๘๐.๗
ไวยศิลป์	-					
อื่น ๆ						

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่าโรงเรียนรายวิชาศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบการสอบข้อเขียนมากที่สุด (๙๒.๔%) รองลงมาเป็นแบบการสอบภาคปฏิบัติ ๙๑.๗ % และรองลงมาอีกเป็นการตรวจงานแล้วเก็บคะแนนไวยศิลป์ ๘๐.๗ % ส่วนการวัดและประเมินผลการเรียนการจากการเข้าชั้นเรียนสมำ่เสมอ การสังเกต และการสอบปากเปล่ามีการปฏิบัติ เป็น ๖๒.๔ % ๕๗.๐ % และ ๔๕.๔ % ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๕ วิธีการออกข้อสอบในโรงเรียน

วิธีการออกข้อสอบ	ผู้บริหาร N = 31		ครุย์สอน N = 233		รวม N = 264	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ผู้สอนออกข้อสอบ เอง	๒๔	๘๐.๖	๒๗๔	๙๗.๐	๒๕๐	๙๐.๙
อาจารย์ในหมวดวิชา เตียวกัน	๒๙	๙๓.๗	๑๕๕	๖๑.๖	๑๖๔	๖๖.๕
ร่วมกันออกข้อสอบ	๑๑	๓๕.๔	๔๔	๑๗.๖	๖๖	๒๕.๐
อาจารย์ในระดับชั้น เตียวกัน	๑	๓.๒	๑	๐.๔	๑	๐.๓
ร่วมกันออกข้อสอบ	๑๑	๓๕.๔	๔๔	๑๗.๖	๖๖	๒๕.๐
อาจารย์ในระดับชั้น เตียวกัน	๑	๓.๒	๑	๐.๔	๑	๐.๓
ผลัด เปสี่ยนกันออกข้อสอบ	๔	๑๒.๙	๙๐	๓๙.๗	๙๔	๕.๗
มีคณะกรรมการของโรงเรียน	๗	๒.๓	๗	๓.๐	๗	๒.๗
ออกข้อสอบ	๗	๒.๓	๗	๓.๐	๗	๒.๗
ใช้ข้อสอบของสำนักงานวัดผล	-	-	-	-	-	-
ศูนย์ทดสอบทางการศึกษาและ	-	-	-	-	-	-
พัฒนาวิชาชีพ	๑๑	๓๕.๔	๔๔	๑๗.๖	๔๔	๑๕.๗
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการออกข้อสอบโดยอาจารย์ผู้สอนออกข้อสอบ เอง ๘๐.๙ % รองลงมา เป็นอาจารย์ในหมวดวิชา เตียวกันร่วมกันออกข้อสอบ ๖๖.๕ % อาจารย์ในระดับชั้น เตียวกันร่วมกันออกข้อสอบ ๒๕.๐ % ใช้ข้อสอบของสำนักงานวัดผล ๖๑.๖ % ศูนย์ทดสอบทางการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ ๑๕.๗ % อาจารย์ในระดับชั้น เตียวกันผลัด เปสี่ยนกันออกข้อสอบ ๕.๗ % และบัญชีบดิน้อยที่สุด คือ มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ ๒.๗ %

ข. การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนในองค์ประกอบทั้งหมด ๒ ค้าน

ตารางที่ ๑๖ การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน

องค์ประกอบ	หน้าที่	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t
กระบวนการบริหารวิชาการ	ผู้บริหาร	๗๙	๔.๐๗	๐.๕๖	๔.๖๗ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๓.๔๒	๐.๖๓	
หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๙๗	๐.๔๙	๓.๖๒ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๓.๕๕	๐.๖๔	
การคำนึงถึงการสอน	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๗๗	๐.๕๖	๓.๐๙ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๓.๔๐	๐.๖๖	
วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๗๗	๐.๕๙	๓.๙๒ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๓.๗๕	๐.๕๐	
การนิเทศการสอน	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๕๙	๐.๖๒	๔.๓๖ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๒.๙๗	๐.๘๙	
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๗๗	๐.๕๗	๒.๐๔ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๓.๗๕	๐.๗๙	
แนวแนว	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๗๙	๐.๖๗	๓.๔๗ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๓.๙๖	๐.๘๙	
การใช้แหล่งความรู้ในห้องถีน	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๐๖	๐.๗๙	๑.๗๐ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๒.๗๙	๐.๘๖	
การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร	๗๙	๓.๘๓	๐.๖๔	๒.๖๔ **
	ครูผู้สอน	๒๗๓	๓.๕๕	๐.๘๐	

* * P < .01

จากตารางที่ ๑๖ แสดงการเปรียบเทียบความคิด เห็นระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอน ในองค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน ดังนี้

๑. กระบวนการบริหารงานวิชาการ

จะเห็นว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๙ ($P < .๐๙$) นั่นคือ ผู้บริหารกับครูผู้สอนมีความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๙

๒. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

จะเห็นว่าค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๙ ($P < .๐๙$) นั่นคือ ผู้บริหารกับครูผู้สอน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๙

๓. การดำเนินการสอน

จะเห็นว่าค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๙ ($P < .๐๙$) นั่นคือ ผู้บริหารกับครูผู้สอน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๙

๔. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

จะเห็นว่าค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๙ ($P < .๐๙$) นั่นคือ ผู้บริหารกับครูผู้สอน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๙

๕. การนิเทศการสอน

จะเห็นว่าค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๙ ($P < .๐๙$) นั่นคือ ผู้บริหารกับครูผู้สอนมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการนิเทศการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๙

๖. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จะเห็นว่า ค่า t ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ($p < .00$) นั่นคือ ผู้บริหาร กับครูผู้สอนมีความคิด เห็น เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๗. แนะนำ

จะเห็นว่าค่า t ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ($p < .00$) นั่นคือผู้บริหาร กับครูผู้สอนมีความคิด เห็น เกี่ยวกับการแนะนำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๘. การใช้แหล่งความรู้ในห้องเรียน

จะเห็นว่าค่า t ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ($p < .00$) นั่นคือ ผู้บริหาร กับครูผู้สอนมีความคิด เห็น เกี่ยวกับการใช้แหล่งความรู้ในห้องเรียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับสมมุติฐาน

๙. การวัดผลและประเมินผล

จะเห็นว่าค่า t ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ($p < .00$ นั่นคือ ผู้บริหาร กับครูผู้สอนมีความคิด เห็น เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

สรุปโดยส่วนรวมแล้วความคิด เห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน ไม่แตกต่างกันอย่างค่าประกอบ เตียง ศิลป์ การใช้แหล่งความรู้ในห้องเรียน ส่วนของค่าประกอบด้านอื่น ๆ นั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับผลการเปรียบเทียบความคิด เห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน เกี่ยวกับงานบริหารวิชาการ เป็นรายข้อในด้านต่าง ๆ อาจถูกรายละเอียดในภาคผนวก ๔.

ตารางที่ ๑๗ ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน งานวิชาการของโรงเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๑. ผู้บริหารไม่สนใจงานวิชาการของโรงเรียน เท่าที่ควร.....	๓.๖๙	๑.๐๔	๓.๕๓	๑.๒๔
๒. ครูบางคนมีความรู้ไม่ เหมาะสมกับวิชาที่สอน.....	๓.๖๙	๐.๘๘	๓.๕๙	๐.๑๔ (
๓. ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการนำ หลักสูตรไปใช้.....	๓.๕๒	๐.๙๔	๓.๙๖	๑.๐๔
๔. ครูขาดความรู้ในการเลือกวิธีสอนมาใช้ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา..... ๑.๙๒..... ๑.๙๙..... ๑.๙๗..... ๑.๙๙..				
๕. ครูขาดความรู้ในการเลือกใช้อุปกรณ์ การสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา..... ๑.๙๙..... ๑.๙๙..... ๑.๙๙..... ๑.๙๙..				
๖. ครูขาดความรู้และทักษะในการผลิต อุปกรณ์การสอน.....	๓.๔๙	๑.๐๗	๓.๙๐	๑.๑๔
๗. ครูไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมทาง วิชาการ.....	๓.๔๙	๑.๐๗	๒.๗๖	๑.๒๙
๘. ครูขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนีน การสอนในบางวิชาของหลักสูตร ประจำศตวรรษวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๔.....	๓.๓๙	๑.๐๔	๓.๐๗	๑.๑๔

ตารางที่ ๑๗ (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียน	ผู้บริหาร		ครุภู่สอน	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
๙. ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ในการเรียน ของนักเรียน.....	๗.๐๐	๐.๔๗	๒.๘๖	๑.๑๑
๑๐. ครุข้าคความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธี การจัดและประเมินผล เช่น การเขียน ข้อสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นต้น.....	๓.๒๖	๐.๕๙	๓.๑๕	๑.๗๔
๑๑. เวลาสำหรับครูใช้ในการเตรียมการ จัดผลแต่ละครั้งมีน้อย.....	๓.๑๙	๐.๔๗	๓.๗๕	๑.๐๔
๑๒. ครุข้าคเครื่องมือเครื่องใช้อำนวย ความสะดวกในการเตรียมการจัดผล แต่ละครั้ง.....	๓.๗๙	๑.๐๔	๓.๐๒	๑.๗๖
๑๓. โรงเรียนขาดหนังสือสำหรับครูและ นักเรียนศึกษาค้นคว้า.....	๓.๒๗	๑.๐๒	๒.๗๕	๑.๒๔
๑๔. โรงเรียนขาดชั่วโมงสอนให้มากเกินไป.....	๓.๒๙	๑.๐๗	๒.๙๔	๑.๗๙
๑๕. โรงเรียนขาดผู้แนะนำช่วยเหลืองาน ค้านวิชาการ.....	๓.๑๙	๑.๐๔	๒.๖๕	๑.๒๖
๑๖. โรงเรียนขาดตัวเรียนเพื่อใช้ประกอบ การสอนในบางวิชาของหลักสูตรประภาค ปัจจุบัน วิชาชีพ พุทธศึกษา ๒๕๑๔.....	๓.๒๖	๑.๑๒	๒.๕๔	๑.๒๕

ตารางที่ ๑๗ (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	X	S.D.	X	S.D.
๑๗. ห้องเรียนไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน ...	๔.๗๕	๑.๐๙	๗.๗๔	๑.๕๑
๑๘. ห้องเรียนภาคปฏิบัติหรือโรงฝึกงานไม่ ไม่เหมาะสม.....	๑.๘๘	๑.๗๒	๑.๗๗	๑.๗๔
๑๙. อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ	๓.๖๘	๑.๙๔	๓.๐๐	๑.๗๖

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน
วิชาการของทั้ง ๒ กลุ่ม ตรงกันส่วนใหญ่ ที่เป็นปัญหาน้อย ได้แก่

- (๓) ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้
- (๔) ครูขาดความรู้ในการเลือกวิธีสอนมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
- (๕) ครูขาดความรู้ในการเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา
- (๖) ครูขาดความรู้และทักษะในการผลิตอุปกรณ์การสอน
- (๗) ครูไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมทางวิชาการ
- (๘) ครูขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการสอนในบางวิชาของหลักสูตรประกาศ-

นียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๔

- (๙) ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียน
- (๑๐) ครูขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการวัดและประเมินผล เช่น การเขียน
ข้อสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นต้น
- (๑๑) เวลาสำหรับครูใช้ในการเตรียมการวัดผลและครั้งมีน้อย
- (๑๒) ครูขาดเครื่องมือเครื่องใช้อันนวยความสะดวกในการเตรียมการวัดผลและครั้ง
- (๑๓) โรงเรียนขาดหนังสือสำหรับครูและนักเรียนศึกษาค้นคว้า
- (๑๔) โรงเรียนขาดชั่วโมงสอนให้มากเกินไป
- (๑๕) โรงเรียนขาดผู้แนะนำช่วยเหลืองานด้านวิชาการ

(๑๖) โรงเรียนขาดช้าเรียนเพื่อใช้ประกอบการสอนในบางวิชาของหลักสูตรประการ
เป็นปัจจริยาลีพ พุทธศึกษาฯ ๒๕๔๘

ความคิดเห็นที่ตั้ง ๒ กลุ่มเห็นไม่ตรงกัน โดยผู้บริหารเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด ขณะที่ครู
ผู้สอนเห็นว่า น้อย ได้แก่

(๑) ผู้บริหารไม่สนใจงานวิชาการของโรงเรียนเท่าที่ควร

(๒) ครุบاغคนมีความรู้ไม่เหมาะสมกับวิชาที่สอน

(๓) ห้องเรียนไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน

(๔) ห้องเรียนภาคปฏิบัติหรือโรงฝึกงานไม่เหมาะสม

(๕) อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน
๙.๙๘% ของแบบสอบถามที่ได้รับศึกษาทั้งหมดได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วน ให้ความคิดเห็นว่า แม้ผู้บริหารจะกำหนดนโยบายของ
โรงเรียนไว้ชัดเจน เพียงใดก็ตาม แต่ปัญหาความไม่แน่นอนของนโยบาย เป็นสาเหตุให้ครุบาก
ไม่สามารถปฏิบัติตามได้ถูก การวางแผนงานยังขาดระบบการจัดการ และขาดระเบียบทางค้าน
การปฏิบัติ ครุบากวิชาการรับหน้าที่งานด้านอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย ทำให้งานวิชาการไม่สืบที่ควร
มีโรงเรียนหลายแห่งประสบกับปัญหาครุบากเข้าอกบุ้ยครั้ง เนื่องจากครุบากบรรจุเข้ารับราชการได้
และเนื่องจากความไม่สบายใจในสถานที่ทำงาน ความไม่เป็นอิสระ ตลอดจนขาดข้อหัวข้อและกำลังใจ
ในการทำงาน เป็นผลให้ครุบากความอบอุ่นและขาดความเชื่อมั่นในอาชีพครุ

สำหรับด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนจัด
วัสดุอุปกรณ์การเรียนได้ครบและมากพอ แต่เนื่องจากประสบกับปัญหานักเรียนมีพื้นฐานความรู้
เดิมตลอดจนระเบียบวินัยจากสถานศึกษาเดิมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทำให้นักเรียนไม่สนใจต่อการเรียน
เท่าที่ควร ทำให้ล้าบากต่อการสอน นอกจากความไม่กระตือรือล้นต่อการเรียนแล้ว ยังขาดความ
รับผิดชอบต่อการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ทำให้อุปกรณ์ชำรุดและใช้ได้ไม่เต็มที่นัก

สำหรับด้านตำราเรียนนั้น พบปัญหาว่า กระทรวงศึกษาธิการบังคับให้โรงเรียนใช้ตำราเรียนของกรมอาชีวศึกษา แต่กรมอาชีวศึกษาไม่สามารถสนองความต้องการของโรงเรียนได้ เนื่องจากผลิตตำราไม่ทันແທນทุกวิชา ทำให้ครุขัดความเชื่อมั่นในการสอน

ผู้ตอบแบบสอบถามถูกใจแสดงความประสังค์ว่าต้องการให้มีศึกษานิเทศก์มาแนะนำแนวทางหรือแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ หรือพูดคุยกันเรื่องหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนอาชีวศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนการสอนไปในแนวเดียวกันได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย